

Elevii cer Ministerului descentralizarea deciziei privind redeschiderea școlilor

Doresc să revină în clase

urmare din pagina 1

... Ministerului Educației să descentralizeze din nou decizia privind redeschiderea unităților de învățământ, în funcție de rata incidenței la nivel local, asigurând, în același timp, materialele sanitare necesare desfășurării cursurilor în siguranță”, se arată în comunicat.

Consiliul Elevilor cere realizarea unei strategii de învățare remedială, pentru a garanta faptul că lacunele pe care mulți elevi le-au acumulat la începutul pandemiei și în perioada de învățare online din acest an școlar nu se vor acutiza, devenind imposibil de acoperit.

De asemenea, reprezentanții elevilor cer demararea discuțiilor privind organizarea examenelor naționale, pentru a avea mai multe scenarii pregătite, astfel încât acestea să poată fi derulate în siguranță.

„Odată cu începerea anului 2021, e important să nu uităm faptul că educația se află, la momentul de față, într-un moment de cumpănă, iar Ministerul Educației trebuie să răspundă cu celeritate nevoilor sistemului de învățământ: prezența la cursuri în format fizic, acolo unde situația epidemiologică o permite, și realizarea unui plan de recuperare a materiei pentru elevii care nu au putut să participe la cursurile online, din cauza lipsei unui dispozitiv la internet. În caz contrar, rezultatele pe termen lung vor fi dezastruoase! Creșterea ratei analfabetismului funcțional ne bate la ușă. Cu educația nu e de glumă! Solicităm Ministe-

rului Educației demararea procesului de dialog cu partenerii sociali, pentru a găsi cele mai bune soluții pentru reînceperea cursurilor”, a declarat Rareș Voicu, președintele Consiliului Național al Elevilor.

Trei săptămâni online

Ministrul Educației a anunțat că ar putea decide deschiderea școlilor „chiar pe data de 8 februarie”. Sorin Cîmpeanu a repetat, într-o declarație pentru HotNews.ro, că își dorește „deschiderea cât mai grabnică a școlilor, în funcție de situația epidemiologică”. Acesta a spus încă o dată același lucru pe care l-a spus de la preluarea mandatului, că în prima etapă ar putea reveni fizic la școală elevii de grădinițe, elevii din

învățământul primar și cei care au examene naționale. Asta înseamnă că perioada de 3 săptămâni rămasă din Semestrul I va continua 100% online.

„Până la jumătatea lunii ianuarie nu cred că cineva responsabil poate promite o decizie. Deci decizia va fi luată după jumătatea lunii ianuarie, mai probabil în cea de-a treia decadă a lunii ianuarie, în funcție de evoluția epidemiologică, în primul rând, și în funcție de elementele specifice școlii”, anunță ministrul Sorin Cîmpeanu.

Întrebat dacă se redeschid școlile pe 8 februarie, adică la debutul semestrului al II-lea, Cîmpeanu a spus: „dacă se poate”.

Acesta a enumerat și criteriile pe care le ia în calcul. „8 februarie este data planificată

pentru reluarea cursurilor în semestrul 2, în învățământul preuniversitar și în învățământul universitar, coincidență, prima universitate are ca dată de redeschidere a semestrului 2 tot data de 8 februarie. Ministrul și ministrul își doresc deschiderea cât mai grabnică, în funcție de situația epidemiologică, dacă se poate chiar pe data de 8 februarie.

Criteriile: evoluția epidemiologică, campania de vaccinare și elemente specifice sistemului de învățământ – școli și grădinițe, urgențe pentru cei care au examene naționale, urgențe pentru cei care nu au putut derula învățământul online în condițiile minim așteptate. Toate aceste lucruri”, a adăugat Sorin Cîmpeanu.

■ R.C.

Incidență de peste 3 cazuri/1.000 de locuitori în județul Bihor,

Doar în trei comune

În județul Bihor numărul localităților în care se impun limitări în domeniile HoReCa, cultural și de divertisment, pentru a preveni răspândirea SARS-CoV-2, a scăzut de la 33 la 31, doar trei dintre acestea înregistrând peste 3 cazuri la 1.000 de locuitori: Boianu Mare, Vadu Crișului și Viișoara.

Comitetul Județean pentru Situații de Urgență Bihor (CJSU), prezidat de prefectul Dumitru Țiplea, a aprobat în cadrul ședinței de luni, 4 ianuarie, lista localităților de la nivelul județului Bihor în care se impun limitări în domeniile HoReCa, cultural și de divertisment, pentru a preveni răspândirea SARS-CoV-2.

„Față de actualizarea aprobată de CJSU în urmă cu o săptămână, în data de 28 decembrie, numărul localităților din Bihor în care se impun măsuri

de limitare a scăzut de la 33 la 31 de localități”, a precizat Cancelaria prefectului. Oradea a rămas în lista localităților cu incidență sub 3 cazuri la 1.000 de locuitori. Peste 3 cazuri la 1.000 de locuitori se înregistrează, în prezent, în comunele Boianu Mare, Vadu Crișului și Viișoara.

„Menționăm că, la această dată, conform analizei Direcției de Sănătate Publică Bihor, incidența la nivelul județului este 1,45 cazuri/1.000 locuitori, exceptând focarele”, mai menționează Cancelaria prefectului. În lista aprobată luni de CJSU figurează următoarele localități: Boianu Mare - 4,71 cazuri/1.000 locuitori; Viișoara - 3,8 cazuri/1.000 locuitori; Vadu Crișului - 3,24 cazuri/1.000 locuitori; Nucet - 2,87 cazuri/1.000 locuitori; Cărpinet - 2,75 cazuri/1.000 locuitori; Sântandrei - 2,66 cazuri/1.000 locuitori; Câm-

pani - 2,52 cazuri/1.000 locuitori; Răbăgani - 2,45; Husasău de Tinca - 2,4; Abram - 2,28; Măgești - 2,26; Oradea - 2,2; Căbești - 2,15; Copăcel - 2,13; Mădăras - 2,11; Ștei - 2; Uileacu de Beiuș - 1,97; Săcădat - 1,91; Ceica - 1,89; Lunca - 1,83; Sânmartin - 1,81; Remetea - 1,74; Ineu - 1,73; Cefa - 1,68; Drăgănești - 1,67; Sânnicolau Român - 1,64; Șoimi - 1,57; Buntești - 1,55; Chișlaz - 1,55; Vârciorog - 1,55; Aleșd - 1,5.

„Măsurile adoptate astăzi de CJSU Bihor se aplică începând cu data 5 ianuarie, ora 00.00.

Lista localităților în care se impun măsuri de restricționare se actualizează săptămânal sau ori de câte ori este nevoie, în urma hotărârilor CJSU Bihor, în funcție de rata de incidență a cazurilor de infectare cu SARS-CoV-2 la nivelul fiecărei localități”, a mai precizat Cancelaria prefectului.

■ I.M.

Simptome

Ce se întâmplă la revista Familia?

urmare din pagina 1

Câțiva dintre adresanții on-line s-au oferit să ajute cu bani apariția revistei și să formeze o redacție națională sau chiar internațională. Jelania redacțională a creat confuzii care aduc prejudicii de imagine tuturor celor implicați: CJB, BJB, revistei și chiar corespondenților care au oferit o idee sau o mână de ajutor. De aceea, cred că erau și sunt necesare câteva lămuriri. Dau câteva explicații din punctul meu de vedere, inevitabil subiectiv.

Hotărârea CJB din 15 decembrie 2020 precizează că revista Familia va fi de la 1 ianuarie 2021 un compartiment în cadrul BJB, în care vor fi încadrate 5 posturi de redactor, dintre care unul de redactor șef. Apariția revistei va fi gestionată în cadrul BJB. Deci revista va apărea în continuare și va beneficia de susținerea financiară necesară – CJB nu este călăul care suprimă o revistă de tradiție, cum clamau necunoscătorii păcăliți sau falsele victime etc. Față de situația anterioară apar următoarele modificări: se reduc posturile de secretară (o normă), contabilă (o jumătate de normă), îngrijitor/curier (o jumătate de normă) și postul cu o jumătate de normă (pe care îl ocupasem eu). Deci nu erau 10 posturi ocupate (cum s-a spus, pentru a mări proporțiile dezastrului reducerii), ci 7 și jumătate. Conducerea va fi limitată la o singură funcție, cea de redactor șef, dispărând funcția de director-manager. Recomandarea de la CJB era ca viitorul redactor șef să fie Ioan Moldovan. Traian Ștef și-a dat demisia din fosta lui funcție de redactor șef nu în semn de protest (cum se răspândise un zvon fals), ci în semn de ascultare față de noua organigramă.

Iluziile „marilor” militanți liberali, scriitori devotați, că vor deveni favoriții regimului liberal biruitor în CJB s-au spulberat. Asta e marea decepție a unor profitori pregătiți să gestioneze ei un mare centru cultural județean, pe care l-au sperat visătorii.

Conducerea revistei a reacționat târziu, după trei săptămâni de negocieri, numai cu două-trei zile înainte de ședința CJB. A fost naivitate? A fost resemnare? A fost înțelepciune? A fost prostie? Câte ceva din fiecare. Oricum, și dacă reacționa mai devreme, rezultatul ar fi fost același. Dar demnitatea ar fi fost alta. Exagerările disperate din toate adresările întârziate afectează buna conlucrare pe mai departe a viitoarei redacții cu forurile decidente pentru soarta ei.

Indiferent cum apreciem strategia, rezultatul nu poate fi catalogat decât ca eșec total al fostei conduceri a revistei. Eșec de negociere și eșec de management. În prima accepție, din această schimbare preconizată de CJB revista Familia trebuia să iasă cu o anumită opinie despre propriul viitor. După ce trei săptămâni accepții toate modificările propuse (cel puțin așa se vede de la distanță), nu poți să vii, când negocierile sunt încheiate, cu altă părere, panicardă, ca și cum ai văzut prea târziu toate consecințele. Cum să ceri să fii din nou cum ai fost, după ce ai acceptat toate reducerile? Asta seamănă cu un fel de masochism, să te victimizezi cu satisfacție (un fel de a spune „vedeți cât rău ni se face, dar nouă ne place să vedeți cât rău ni se face”). Am mai vorbit de cazul patologic al unei instituții care se automutilează. (Articolul poate fi găsit în arhiva electronică a ziarului, sub titlul Revista Familia – un caz de automutilare.)

Adevărul este că nu altcineva îi face rău revistei Familia, ci ea își face rău ei înseși. Al doilea sens al eșecului arată falimentul unei formule redacționale și publicistice. Revista Familia refuză cu obstinație de ani de zile să se înnoiască, să găsească modalități noi de afirmare și de apropiere de public, de cititori. S-a închis într-o formulă pasivă, până într-atât încât nici nu observă că nu mai are cititori. Criza de receptare e generală (se citește din ce în ce mai puțin), toată cultura are de suferit, dar situația nu trebuie întâmpinată cu resemnare totală, trebuie făcut ceva. Ca toate revistele culturale de acest fel din România, revista Familia este centrată pe scriitori, nu pe cititori. Ar fi mult de discutat aici, despre acest narcisism păgubos al scriitorului (al redactorului de revistă) căruia nu-i pasă de public.

Observăm toți deculturalizarea galopantă a societății românești, dar trebuie făcut ceva împotriva ei. Ce? La această întrebare trebuie să răspundă un nou proiect de revistă, cu o nouă redacție. Prezența ei culturală trebuie să fie mai activă, mai vizibilă, mai adaptată, mai eficientă. Ușor de zis, greu de făcut! Pentru bătrâni, da; pentru tineri, nu! Să încerce cei mai tineri, să le dăm o șansă.

P. S. Îi rog pe cititorii preocupati de cultură să ne dea, în eventualele comentarii la acest articol, alte sugestii de subiecte culturale ca simptome ale actualității. ■